PLATO. ARISTOTELES
Entstehungsort unbestimmt (Tirol?), 3. Viertel 15. Jh.
Seite 100r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

inter eximie phos/ iro putamq admitedam sed memore
priuk vt oportet illam exigamq Gla Concedo inquit So
ineptam quidem et impuraz naturam ad nil aliud q̃ ad
imensuracione attrahẽ dicemq Gla Quid ni So Veri
tatem vero comensuracion ne coniunctaz putas esse vel
conẽ Gla Conmesuracoi inquit arbitror So Ad ensu
atam igitur et gratã cum ceteris natura metem exi
gamq/ que ad entis cuiuslibet ideam exprimit natura
ductibilem se phbeat Gla Cur non So Nunquit ergo
necessaria queq et adinvicem sequencia explicasse videm
illiq aime videlicet/ quam sufficienter ac pfecte ent
ticipare oporteat Gla Per maxime inquit So habes
ne igitur ex quo de huiusmodi exercõi queri posse/ siq
dem nullus comode qat opaõ nisi natura memor/
ui generosus/ magnificus/ gratq/ amicq/ denique ac cogna
tus/ vitatis iustitie fortitudinis ac tempantie fuerit
Glau Neq momus inquit hũc homẽz aliqui capserit
So Nunquid talibq itaq erudicione etate qz pfectis
solis ciuitatem rerib comitendam;

Conmensuraciõ intelligit equalitẽ q̃ extrema deuitat veluti moderacion

Epilogus vite philosophe

Momus quicuq deu

Capitulũ secundũ de calidus philosophi elegans exquisitũ
Socrates p ymaginem Adimanto Socrates

O Dm Adimanto o Socrates inquit/ ad her
nullq fortasse potens esset contradicẽ. cetum
quoddam simile audientes ad singula que
refers pati solent putant eum se ob inscio
gandi respondendi qz impiciam/ a loticione videlicet
p quamlibet interrogacioz breuiter deduci demũ breuioribq
in fine sermonibq adauctis maximis quepiam ac pri
mis contrariũ eorem apparẽ. neq scaib ut iguari
ab acutis tesseraru collusoribq in fine concludunt/ nec
quid referant satis nouit. sic et istos in fine deprehdi
neq omno que dicant intelligẽ. illudo huiusmodi altẽ

Similitudo